

de havde flertallet Middele til at komme til at undersøge Banken, naar de ikke fik dette Forslag under Nr. 3. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at selv under den Forudsætning, at Forslaget vedtages, faae Kreditorerne aldeles ikke den Ret, han mener; thi hans Forslag gaar aldeles ikke ud paa at undersøge disse Foretagender, men kun ud paa at undersøge Hypotekafdelingen, og de Obligationer, som ere udstedte af dem, der have faaet Hypoteklaan, og saa de 5 pct., som i Bankens Obligationer eller andre Effekter skulle holdes som særlig Sikkerhed, for Hypotekafdelingen. Andet faae de ikke, og de ere aldeles ikke i mindste Maade bedre stillede med Hensyn til det, som det ærede Medlem mente var uheldigt. (H i n d e n b u r g. Forslaget er moderat.) Nei, det er ikke moderat, det sigter kun paa Hypotekafdelingen, men vil i Virkeligheden ramme Banken, og det føleligst, med Hensyn til dens øvrige Virksomhed. Og den Undersøgelse, der forlanges, foretagen, er ikke en Undersøgelse, der, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) mente, kan ske i Løbet af 24 Timer, men det er en Undersøgelse, der vil tage meget lang Tid; thi hvad maa en saadan Undersøgelse væsentlig gaa ud paa? Den maa jo gaa ud paa at forviise sig om, hvorvidt de Pantar, som ere givne for Obligationerne, ere gode Pantar, og det vil man ikke kunne komme til Kundskab om ved at gaa op og se paa Papirerne, der jo altid ville være formelt i god Orden, men kun ved at man undersøger i det Enkelte alle eller i det Mindste de vigtigste Pantar, som ville ligge spredte rundt omkring i Landet. Den Undersøgelse, som det kommer an paa er altsaa ikke en Undersøgelse, der, som det ærede Medlem mente, vil kunne ske i Løbet af 24 Timer, men er en Undersøgelse, der vil tage en overordentlig lang Tid. Og dertil kommer, at — og her vender jeg atter tilbage til Obligationseierne — Ingen af dem, der eie disse Obligationer, udsættes for nogen egentlig Fare. Nei, det er Bankens øvrige Kreditorer, der ikke kunne være tjent med, at Bankens Virksomhed stilles paa en saadan Maade, at den kan nødes til at gjøre overordentlig store Opoffrelser, som den

ellers kunde undgaa, naar den i Fred og Ro kunde drive sine Forretninger, det er disse Kreditorer og Bankens Aktionærer, som blive udsatte for alvorlig Fare. Det kan gjerne være, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) udtalte, at „Bisuben“ i sin Tid kunde have været vel tjent med, om den kunde have forlangt en Undersøgelse; men det er jo ikke noget Eignende, de ærede Herre forlange, de ville jo ikke have, at Direktionen skulde kunne henvende sig til Ministeren og forlange en Undersøgelse — det vilde naturligvis svare sig styrke end svække Banken — nei, det skal være Andre, der staa udenfor Banken, der skulle kunne forlange en saadan Undersøgelse, naar de blot give et Ord for, at der af dem skjønes at være Grund til at foretage en saadan forbi det, at der er Nogen i Veien. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) udtalte, at den offentlige Mening vilde fordomme en sliq Sæd; men det er dog forunderligt, at det ærede Medlem, om jeg maa bruge det Udtryk, kan komme med en saa naiv Udtalelse; thi Vedkommende vilde naturligvis paa ingen Maade være ved, at det er af nædle Bevæggrunde, naar de forlange Undersøgelse. Der kan paa den simpleste Maade af Verden udsprede Rygter, hvis Hjemmelsmand ikke kan findes, men som kunne give en tilsyneladende meget god Grund, og Omstændighederne paa det almindelige Pengemarked kunne ogsaa være saaledes, at Folk ere meget tilbøjelige til at tro, at der kan være Noget i Veien for Banken. Dette er saaledes altid Tilfældet i vanskelige Handelstider, Pengeløstider, og under saadanne Forhold kunne Obligationseiere derfor meget godt med en vis Skin af Ret sige: Vi gjøre det paa ingen Maade for at genere Institutet, men fordi vi have den Overbeviisning, at der er Noget i Veien. Nei, lad Vedkommende, som det er blevet sagt til, kunne henvende sig til Ministeren, naar de tro for ham at kunne forelægge saadanne Oplysninger, at han maa indrømme, at der er Grund til Undersøgelse, og lad da Ministeren bruge Bemyndigelsen efter §. 4; men lad dem ikke uden nogenformest Begrundelse kunne komme og udtale for hele Verden, at der efter al Sand-